

ת"פ (קרית גת) 45605-05-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קרית-גת) 45605-05-22 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום קרית-גת

ת"פ (קרית-גת) 45605-05-22

ת"פ (קרית-גת) 8532-10-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שני פרג'ון

בית משפט השלום בקרית-גת

[27.11.2024]

כבוד השופטת ליאת שמיר הירש

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי אישום מתוקנים שצורפו יחד כמפורט להלן:

ת"פ 8532-10-21 - בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

ת"פ 45605-05-22 - בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. (להלן: "חוק העונשין").

2. מהחלק הכללי של ת"פ 8532-10-21, עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג והתגוררו יחד בדירה בעיר (להלן: "הדירה"), המתלוננת היתה בשבוע ה- 13 להריונה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 17.03.2021 בסביבות השעה 21:00, ניטש ויכוח בין המתלוננת לנאשם, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין, בכך שסטר בפניה וגרם לה לחבלות של ממש בדמות שריטות במצח ובצוואר, אדמומיות בלחי ומכאובים.

3. מכתב האישום בת"פ 45605-05-22, עולה כי לאחר הולדת בנם המשותף, ניתן ביום 14.10.21 צו האוסר על הנאשם להיכנס לדירת המתלוננת, להימצא במרחק של 300 מטר מהבית או להטריד אותה בכל דרך ובכל מקום. הצו שניתן במסגרת ה"ט 35512-10-21 עמד בתוקפו עד ליום 04.11.2021.

כפי המתואר בכתב האישום המתוקן בין התאריכים 03.11.2021 ל- 04.11.2021, חייג הנאשם למתלוננת לפחות 20 פעמים וכן שלח לה באותו מועד לפחות 58 הודעות דרך תוכנת "ווטסאפ" ובכך הפר את הוראות הצו כאמור.

הסדר הטיעון

4. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם במיוחס לו בכתבי האישום המתוקנים ונשלח אל שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. לא הוצגה הסכמה עונשית בין הצדדים. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל וענישה נלווית.

התסקירים

מתסקירי שירות המבחן (מיום 19.12.2023, 20.02.2024, 08.07.2024) עולה כי, הנאשם כבן 28, אב לילד בן שלוש מהמתלוננת. שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם, בניהן הוצאתו מהבית בגיל 8, בצו בית משפט, למסגרות חוץ ביתיות במשך שנים. שירות המבחן ציין כי במהלך השנים הסתבך הנאשם בעבירות פליליות ואף ריצה מאסרים בפועל, ניסיונות שילובו בהליכים טיפולים שלא צלחו.

שירות המבחן בדק הקשר הזוגי הקודם שהיה לנאשם, אשר הסתיים בשל נטייתו להתפרץ, לשבור חפצים ולדבר באופן פוגעני וציין כי תלוי נגדו כתב אישום נוסף בגין אירוע של היזק לרכוש כלפי בת זוגו לשעבר. כעולה מהתסקיר הנאשם צורך אלכוהול באופן בעיתי וזקוק למסגרת טיפולית קבוצתית בעניין זה. באשר להערכת הסיכון צוין כי לנאשם דפוסי התנהגות אלימים במצבים בהם חווה הצפה רגשית. התנהלותו במערכות יחסים אינטימיות מתאפיין בתלות, קושי באמון, אובססיות וקנאה. יחד עם זאת, בשל שאיפותיו החיוביות, הימנעות מפלילים, ומציאת תעסוקה ביקש שירות המבחן לבחון שילוב הנאשם בהליך טיפולי במרכז לנפגעי אלכוהול ובבית נועם.

בתקופת הניסיון הטיפולי הנאשם לא יצר קשר ולא הגיעו למסגרות הטיפוליות, ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם על מנת לזמנו לפגישה לא צלחו.

מגיליון הרישום הפלילי שעודכן ביום 26.06.2024 עולה כי נפתח נגד הנאשם תיק מב"ד בגין ביצוע עבירות איומים ותיקפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג (העבירה בוצעה ביום 11.05.2024) בגינו נמצא הנאשם כיום בעצר. באשר למתלוננת שבתיק זה, תוארה מערכת יחסים מתוחה, שכללה אלימות ואיומים. המתלוננת ציינה כי כיום הנאשם אינו בקשר עמה או עם בנם המשותף, אך לאור הרקע האלים והתמכרותי של הנאשם היא חוששת מהתנהגויות לא צפויות וניסיון לקחת את בנם בכוח ולכן החליפה מספר טלפון.

משיחה עם המתלוננת התברר כי השניים חזרו להיות בקשר זוגי לא רציף, אך חלה הידרדרות במצבו של הנאשם, הכוללת צריכה מוגברת של אלכוהול, איבוד שליטה, ריבוי קונפליקטים, אלימות מילולית ופיזית. המתלוננת מסרה כי ביום 11.05.24 נהג כלפיה באלימות קשה בעקבותיה פנתה לקבלת טיפול רפואי. תיארה את האירוע כטראומתי בו חששה לשלומה. בגין אירוע זה נעצר הנאשם והוגש כנגדו כתב אישום נוסף. המתלוננת שיתפה כי עדיין מרגישה מפוחדת ומאוימת במידה וישתחרר ממעצר.

לאור כל האמור שירות המבחן מסר כי קיימת הערכת סיכון גובהה להישנות העבירה, כי ההליך המשפטי אינו מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבול.

טענות הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בכללם פגיעה בשלמות גופה ובטחונה של המתלוננת וכן זכותה לחיות בביתה בשלוות גוף ונפש.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות ולחומרת המעשים, הודגש כי בעבירות אלימות במשפחה קיימת חומרה יתרה, שכן הן טומנות בחובן אימה עלבון והשפלה וצריכות לקבל מענה עונשי ממשי ומרתיע. בנוסף נטען, כי תקיפתה של המתלוננת נעשתה כשהיא בהריון מהנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם שונה לכל אחד מהאישומים, מאחר שמדובר בשני אירועים שונים. בעבירת הפרת הצו ביקשה לקבוע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי של מאסר ורכיבים נוספים. בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ביקשה לקבוע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, כולן בעבירות אלימות והעובדה כי הנאשם ריצה מאסרים בפועל. ב"כ המאשימה ביקשה להתייחס לחוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי, לדפוסי ההתנהגות האלימים, לעובדה כי ההליך המשפטי לא היווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם ולרמת הסיכון להישנות העבירות ברף גבוהה. ב"כ המאשימה הפנתה לדברי המתלוננת, המתארת תמונה קשה של אלימות מילולית ופיזית כלפיה והידרדרות והביעה חשש מהנאשם. לבסוף, עתרה המאשימה למקם את הנאשם בשליש האמצעי של מתחם הענישה ולהשית מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ורכיבים נלווים.

6. ב"כ הנאשם, הפנה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות, טען כי הנאשם לא ידע שהמתלוננת בהריון בעת התקיפה וציין שהפרת הצו נבעה מחוסר הבנה מצד הנאשם שחשב כי הצו תם ביום 04.11.21 יום ביצוע העבירות. עוד הוסיף כי בעבירות אלו הענישה כוללת מע"ת בלבד בנסיבות בהן היה מדובר בסטירה אחת שגרמה לחבלה. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד הנע בין 2 - 9 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. עוד, טען כי הפסיקה שהציגה המאשימה אינה מתאימה בחומרתה למקרה בעניינו והפנה לפסיקה התומכת בטענותיו. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם כי אמנם לנאשם עבר פלילי, אך זו עבירה ראשונה שלו במסגרת אלימות במשפחה. עוד טען כי מדובר בנאשם צעיר, שהביע חרטה, לקח אחריות, הודה ובכך חסך בזמן שיפוטי וכן ביקש להתייחס לחלוף הזמן מיום ביצוע העבירה בשנת 2021. ב"כ הנאשם התייחס למעצר בו נמצא הנאשם, וטען כי אילולא המעצר בית המשפט יכל להשית על הנאשם עונש בדמות עבודות שירות, לכן, ביקש להסתפק בחודשיים מאסר לכל היותר.

7. הנאשם, הביע חרטה על המקרה, לקח אחריות מלאה, ושיתף כי הוא מבין שעליו לעבור הליך טיפולי. עוד שיתף כי הוא אינו בקשר עם המתלוננת וגם לא עם בנו. התייחס לעבירת הפרת הצו וטען כי עשה את שיחות הטלפון על מנת לראות את בנו, לבסוף סיכם כי הוא אינו רוצה בקשר עם המתלוננת וגם לא עם בנו.
דין והכרעה
מתחם העונש ההולם
8. עיקרון הלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
9. העובדות שבכתבי האישום מתארות אירוע אחד מתמשך ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.14)).
10. במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, נועדו להגן על שלמות הגוף, שלווה הנפש, הביטחון האישי, הכבוד והאוטונומיה של הפרט, כמו גם על שלמות התא המשפחתי וכיבוד החלטות שניתנות על ידי בית המשפט.
11. בית המשפט העליון הדגיש לא פעם את החומרה היתרה הטמונה בעבירות אלימות במשפחה ואת הצורך להילחם בהן באמצעות הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. כאשר הציפייה היא כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי.
רע"פ 21/340 מסרי נ' מדינת ישראל:
- "יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה- ואלימות בין בני זוג בפרט- על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת, הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה- וקורבנות המעשים בפרט, והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף
עוד אציין רע"פ 538/21 פלוני נגד מדינת ישראל:
- "תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם... בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם".

12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי לבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים המובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף הבינוני- גבוה.
- זאת בשים לב למהות התקיפה ואופייה ולנזק שנגרם כתוצאה ממעשה האלימות למתלוננת, חבלות בדמות שריטות במצח ובצוואר, אדמומיות בלחי ומכאובים. חומרה מיוחדת נלמדת מהעובדה כי בעת התקיפה המתלוננת היתה בשבוע ה-13 להריונה ולעובדה כי גם צו בית המשפט שהוצא כנגד הנאשם לא הרתיעו מלצור קשר עם המתלוננת. התרשמתי כי מדובר באירוע שמעיד על דפוסי התנהגות כוחניים ואלימים מצדו של הנאשם, כלפי מי שחלקה אותה העת את חייה עמו, מי שסמכה עליו וביקשה ללדת את ילדו.
- מדיניות הענישה
13. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי טווח הענישה המקובל בגין עבירות אלימות במשפחה רחב. במקרים רבים מטילים בתי המשפט עונשים מכבידים של מאסר מאחורי סורג ובריאח ובייחוד שמדובר במי שעברו הפלילי מכביד, שקיים לחובתו מאסר מותנה, שלא התקיים בעניינו הליך טיפולי מוצלח או במקרה שבו אין לקיחת אחריות. במקרים אלו הוטלו על הנאשמים עונשים כמפורט להלן:
- עפ"ג (חי') 1381-08-20 פלוני נ' מדינת ישראל, המערער הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג בכך שהיכה בידו בעינה השמאלית של אשתו וגרם לשטף דם. נקבע מתחם הנע בין 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. לחובת המערער עבר פלילי רלוונטי. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים (מחצית בחופף מחצית במצטבר) כך שהמערער ירצה 12 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו וקבע כי: "חסד עשה בית משפט קמא עם המערער כשהסתפק בהטלת עונש מאסר בן שישה חודשים (לפי הרף התחתון של מתחם הענישה) חרף חומרת העבירה וההרשעות הקודמות".
- רע"פ 7004/22 פלוני נ' מדינת ישראל, בעת ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, בת זוגו, הרים הנאשם את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה את המתלוננת, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וינשאו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט גזר עליו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.
- רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל, הנאשם תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שהכה בה בידו בעינה כך שנגרמו לה אדמומיות ונפיחות סביב ארובת העין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים. לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות מאותו סוג. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 67917-07-18 מדינת ישראל נ' בן איס, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג והפרת הוראה חוקית, בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר לקח אחריות והביע נוכחות להשתלב בהליך טיפולי אך טרם החל זאת מטעמים טכניים. בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.
- עפ"ג 65134-11-21 מדינת ישראל נ' אלהוזיל- ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. המשיב הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ותקיפת סתם של בת זוג. בית המשפט שלערעור קבע כי הטלת ענישה של מאסר מותנה בגין סדרת עבירות אלימות כמתואר, אשר גרמו לחבלות של ממש, אינה נותנת את המשקל הראוי לשיקולי הענישה שיש להדגיש בנסיבות אלו והם שיקולי הגמול, הרתעת המשיב והרתעת הרבים. בית המשפט שלערעור גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שתרוצה בעבודות שירות. שאר רכיבי הענישה שנקבעו בגזר הדין יישארו בתוקפם.
14. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לנאשם, נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.
15. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה מהמתחם לקולה.
- העונש ההולם
16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.
17. במסגרת השיקולים לקולה, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה והביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.
18. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבות האישיות והמשפחתיות המורכבות והמיוחדות כפי שפורט בתסקיר.
19. מנגד, כנסיבות לחומרה, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם הכולל, בין היתר עבירות אלימות, לכך שהנאשם ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג וברח, אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע העבירות.
20. התייחסתי לעמדתה של המתלוננת כפי שהובאה בתסקירי שירות המבחן ולהתרשמותו של שירות המבחן כי בהעדר טיפול, רמת הסיכוי להישנות העבירות גבוהה. כמו כן, עומדת לחובת הנאשם העובדה שלא שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי ואם לא די בכך בתקופת ניהול ההליך הנוכחי ביצע עבירות נוספות באותו עניין כנגד המתלוננת. עוד, הבאתי בחשבון התרשמותו של שירות המבחן כי ההליך המשפטי אינו מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם, והערכתו כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות העבירות על ידי הנאשם.
21. שקלתי אף את הצורך להגן על הציבור מפני עבירות האלימות וכן את הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים.
- סוף דבר
42. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 5 חודשי מאסר בפועל. המאסר יחל מהיום.
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים; הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע בפסק דין זה.
- ג. פיצוי בסך ₪ 2,000 למתלוננת, עדת תביעה 1.
- הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון מבניהם יחל ביום 1.4.25.
- ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, הקנס והפיצוי יקוזזו מהפיקדון והיתרה תוחזר לנאשם או לגורם אחר לפי בקשתו, בהעדר מניעה על פי דין.
- כל סכום שיופקד בקופת בית המשפט יזקף תחילה לטובת הפיצוי.
- המאשימה תודיע למתלונן/ת על פסיקת הפיצוי לטובתו/ה ותעביר למזכירות בית המשפט בתוך שלושה ימים את פרטיו/ה העדכניים.
- ד. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך ₪ 3,000 שלא יעבור על עבירה מן העבירות בהן הורשע בפסק דין זה, בתוך שלוש שנים מהיום.
- זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ה, 27 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.